

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Česánkovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátem [údaje o zástupci]

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

o zaplacení 12 565,47 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 8 089 Kč s kapitalizovaným úrokem z prodlení ve výši 272,59 Kč za dobu od 30. 3. 2023 do 19. 6. 2023 a s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 8 089 Kč od 20. 6. 2023 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se zamítá ohledně částky 4 476,47 Kč, kapitalizovaného úroku ve výši 1 333,39 Kč, úroku ve výši 15 % ročně z částky 10 484,99 Kč od 20. 6. 2023 do zaplacení, kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 138,54 Kč za dobu od 30. 3. 2023 do 19. 6. 2023 a úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 4 476,47 Kč od 20. 6. 2023 do zaplacení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce [titul] [jméno] [příjmení], [titul] na náhradě nákladů řízení částku 379,69 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou - návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu domáhala po žalovaném zaplacení částky 12 565,47 Kč s kapitalizovaným úrokem ve výši 1 333,39 Kč, s kapitalizovaným úrokem z prodlení ve výši 411,13 Kč (za dobu od 30. 3. 2023 do 19. 6. 2023), s úrokem ve výši 15 % ročně z částky 10 484,99 Kč od 20. 6. 2023 do zaplacení a s úrokem z

prodlení ve výši 15 % ročně z částky 12 565,47 Kč od 20. 6. 2023 do zaplacení, a to z titulu smlouvy o poskytnutí revolvingového úvěru [číslo] uzavřené mezi žalobkyní a žalovaným dne 1. 3. 2022, jejíž nedílnou součástí byly úvěrové podmínky. Žalovaný byl na základě této smlouvy oprávněn čerpat úvěr prostřednictvím kreditní karty vždy maximálně ve výši nevyčerpaného zůstatku sjednaného úvěrového rámce, který činil 12 689 Kč. Poskytnutý úvěr se žalovaný zavázal splácet ve výši 4 % z aktuální dlužné částky měsíčně, a to vždy k 20. dni daného měsíce. Splátky zahrnovaly vedle jistiny i úrok a poplatky. V průběhu trvání úvěrového vztahu žalovaný dle žalobkyně celkem čerpal částku ve výši 19 889 Kč a celkem za poskytnutý úvěr uhradil částku 11 800 Kč. Jelikož žalovaný nesplácel úvěr řádně a včas, žalobkyně v souladu s bodem 7.1. úvěrových podmínek zesplatnila úvěr ke dni 15. 3. 2023 a vyzvala žalovaného k úhradě celé dlužné částky. Žalovaný na výzvu žalobkyně nereagoval a na svůj dluh neuhradil po zesplatnění ničeho. Žalobkyně tak požaduje po žalovaném zaplacení částky 12 565,47 Kč, která se skládá z neuhrazené jistiny ve výši 10 484,99 Kč, poplatků ve výši 117 Kč, poplatků za pojištění ve výši 363,48 Kč, smluvních pokut ve výši 1 000 Kč a nákladů na vymáhání ve výši 600 Kč. Žalobkyně na výzvu soudu doplnila, že posoudila úvěruschopnost žalovaného před uzavřením smlouvy jednak na základě lustrace žalovaného v registrech SOLUS, NRKI, CEE a ISIR, když v těchto registrech neměl žalovaný žádný záznam kromě NRKI, kde byl pozitivně vyhodnocen, a jednak na základě porovnání zjištěných příjmů a výdajů žalovaného. Žalobkyně vyžádala od žalovaného výpis z bankovního účtu za měsíc 2/ 2022, z něhož ověřila výši příjmů žalovaného ze zaměstnání, název zaměstnavatele a výdaje žalovaného například na stravu a dopravu. Od příjmu žalovaného 24 000 Kč žalobkyně odečetla životní minimum 3 860 Kč a výši splátky schváleného úvěru 508 Kč. Žalovanému tak dle žalobkyně zbude částka 19 632 Kč. Dále od příjmu žalovaného 24 000 Kč a příjmu ostatních členů domácnosti 21 000 Kč odečetla výdaje domácnosti uvedené žalovaným ve výši 15 000 Kč a výši splátky schváleného úvěru 508 Kč. Žalobkyně dovedla, že domácnosti žalovaného zbude částka 29 492 Kč. Na základě uvedených zjištění a s ohledem na výši úvěru a výši měsíční splátky shledala žalobkyně žalovaného schopným splácet předmětný úvěr. Dále žalobkyně doplnila, že smlouva o úvěru byla uzavřena prostřednictvím správce financí, webového rozhraní žalobkyně, jenž je obdobou internetového bankovníctví. Žalovaný dne 1. 3. 2022 zažádal na webových stránkách žalobkyně o poskytnutí revolvingového úvěru, vyplnil registrační formulář, zvolil si přihlašovací jméno, heslo a bezpečnostní otázky. Svou totožnost prokázal předložením platného dokladu totožnosti. Žalovaný potvrdil uzavření smlouvy potvrzujícím SMS kódem [číslo], který mu byl zaslán na jím uvedené telefonní číslo + [číslo] [anonymizováno]. Jelikož žalovaný zaplatil na poskytnutý úvěr celkem částku 11 800 Kč, musel dle žalobkyně o existenci smlouvy vědět. Žalobkyně rovněž uvedla, že žalovaný čerpal úvěr dvojnásobem, a to dne 12. 3. 2022 nákupem zboží na splátky ve výši 12 689 Kč, když tato částka byla žalobkyní zaslána na účet prodejce [právnícká osoba] [anonymizováno] na zaplacení zboží TV 55“ TCL [číslo], a dále postupným čerpáním částky 7 200 Kč na účet žalovaného [bankovní účet] (dne 17. 10. 2022 částky 4 500 Kč a 1 500 Kč a dne 31. 10. 2022 částka 1 200 Kč). Žalovaný tak celkem načerpal částku 19 889 Kč.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, k ústnímu jednání konanému dne 28. 12. 2023 se bez omluvy nedostavil, ani nepožádal o jeho odročení, ačkoliv byl řádně a včas předvolán. Žalobkyně se z jednání omluvila, věc proto byla projednána a rozhodnuta bez přítomnosti účastníků řízení podle § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“).

3. Ze smlouvy [název] [anonymizováno] [číslo] ze dne 1. 3. 2022 ve spojení s přílohou [číslo] této smlouvy a s úvěrovými podmínkami žalobkyně platnými od 1. 8. 2021 vyplývá, že mezi účastníky byl sjednán bezúčelový revolvingový úvěr s úvěrovým rámcem 12 689 Kč a roční úrokovou sazbou 26,28 %, a to na dobu neurčitou. Žalovaný se zavázal úvěr splácet ve splátkách ve výši 4 % z dlužné částky. První čerpání ve výši 12 689 Kč bylo sjednáno za nákup zboží žalovaným [příjmení] 55“ TCL [číslo], prodejce [právnícká osoba] s.r.o., se splatností první splátky ke dni 20. 4. 2022 ve výši 1 192 Kč. Žalovaný uvedl, že je svobodný a bezdětný, má vlastní dům/byt, je

zaměstnán s celkovým čistým měsíčním příjmem 24 000 Kč a příjem ostatních členů domácnosti je 21 000 Kč. Mezi účastníky bylo zároveň sjednáno pojištění schopnosti splácet úvěr. Smlouva je podepsána kódem [číslo].

4. Z dohledání informací o činnosti klienta soud zjistil, že SMS zpráva pro registraci do SF s kódem [číslo] byla odeslána dne 1. 3. 2022 v 16:01 hodin, telefonní číslo [tel. číslo], a SMS zpráva pro podpis smlouvy s kódem [číslo] byla odeslána dne 1. 3. 2022 v 16:02 hodin, telefonní číslo [tel. číslo].

5. Z kopie občanského průkazu žalovaného [číslo] se podává, že žalobkyně ověřila totožnost žalovaného při uzavření smlouvy.

6. Z posouzení úvěruschopnosti klienta a z potvrzení o provedení ověření bonity klienta - oddělení řízení rizik vyplývá, že žalobkyně vycházela při ověření úvěruschopnosti žalovaného ze zjištěných příjmů žalovaného ze zaměstnání ve výši 24 000 Kč, příjmu ostatních členů domácnosti 21 000 Kč a měsíčních výdajů domácnosti uvedených žalovaným ve výši 15 000 Kč. Dne 1. 3. 2022 žalobkyně učinila dotazy na veřejné registry NRKI, SOLUS, ISIR, JAP PUJCKA, CEE A MVCR s kladným hodnocením.

7. Z úvěrové zprávy soud zjistil, že žalovaný měl v registru jeden záznam týkající se kontokorentního úvěru, s jehož splácením nebyl v prodlení.

8. Z výpisu z účtu za období od 1. 2. 2022 do 28. 2. 2022 č. [bankovní účet], název účtu [celé jméno žalovaného], vyplývá, že počáteční zůstatek na účtu byl 3 009,87 Kč a konečný zůstatek byl 1 859,85 Kč. Celkové příjmy v tomto období byly ve výši 28 663,63 Kč a celkové výdaje v tomto období činily částku 29 913,65 Kč. Kromě příjmu ze zaměstnání od [právníká osoba] ve výši 20 917 Kč tvořily další příjmy poskytnuté úvěry ve výši 3 616,63 Kč (ve výpisu z účtu jsou jednotlivé částky označeny jako „čerpání úvěru“) a dále částky 500 Kč, 500 Kč a 2 000 Kč od [jméno] [příjmení], částka 1 000 Kč od [jméno] [příjmení] a částka 130 Kč od [jméno] [příjmení].

9. Z výpisu čerpání, splátek a úhrad soud zjistil, že žalovaný čerpal dne 12. 3. 2022 částku 12 689 Kč (nákup zboží na splátky), dne 17. 10. 2022 částky 4 500 Kč a 1 500 Kč a dne 31. 10. 2022 částku 1 200 Kč (všechny tři částky převodem na účet č. [bankovní účet]), celkem tedy částku 19 889 Kč, a uhradil splátky v celkové výši 11 800 Kč, poslední splátku uhradil dne 9. 1. 2023.

10. Ze sdělení [právníká osoba] vyplývá, že majitelem účtu č. [bankovní účet] je žalovaný a dne 17. 10. 2022 byly na tento účet připsány částky 4 500 Kč a 1 500 Kč a dne 31. 10. 2022 byla na něj připsána částka 1 200 Kč.

11. Z potvrzení přijetí platby se podává, že [právníká osoba] s.r.o. potvrdila, že dne 14. 3. 2022 přijala platbu ve výši 12 689 Kč od žalobkyně.

12. Dle opisu výpisu proplacení smlouvy [číslo] žalobkyně na účet č. [bankovní účet] vyplatila dne 2. 3. 2022 1 Kč, dne 17. 10. 2022 1 500 Kč a 4 500 Kč a dne 31. 10. 2022 1 200 Kč.

13. Dle výpisů ze [název] [anonymizována dvě slova] za prosinec 2022, leden 2023 a únor 2023 byl žalovaný v prosinci 2022 v prodlení se dvěma splátkami úvěru ve výši 4 084 Kč a v prosinci 2022 neuhradil žádnou splátku. V lednu 2023 uhradil částku 2 500 Kč a byl v prodlení se dvěma splátkami úvěru ve výši 3 626 Kč. V únoru 2023 neuhradil žádnou splátku a byl v prodlení s úhradou již třech splátek úvěru ve výši 5 668 Kč.

14. Z výzvy ke splacení celého úvěru ze dne 15. 3. 2023 a poštovního podacího archu ze dne 16. 3. 2023 se podává, že žalobkyně zesplatnila celý úvěr [číslo] v důsledku prodlení žalovaného s úhradou závazků vyplývajících z tohoto úvěru a vyzvala žalovaného k úhradě dlužné částky ve výši 13 261,45 Kč obratem, nejpozději do 14 dnů od sepsání výzvy. Výzva byla žalovanému zaslána prostřednictvím České pošty, s.p. na adresu [adresa] [anonymizováno].

15. Předžalobní výzvou k plnění ze dne 13. 4. 2023 ve spojení s poštovním podacím archem ze dne 14. 4. 2023 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení dlužné částky z titulu smlouvy [číslo] před podáním žaloby.

16. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 1. 3. 2022 smlouvu o spotřebitelském úvěru, na jejímž základě poskytla žalovanému postupně celkem částku 19 889 Kč. Žalovaný se zavázal splácet poskytnutou částku spolu s úrokem, poplatky a pojistným v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 4 % z aktuální dlužné částky. Žalovaný uhradil celkem částku 11 800 Kč. První výzva k úhradě dlužné částky ze dne 15. 3. 2023 byla žalovanému odeslána prostřednictvím České pošty dne 16. 3. 2023.

17. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně.

18. Smlouvu o spotřebitelském úvěru uzavřenou mezi účastníky dne 1. 3. 2022 soud posuzoval podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen, o.z.“), ve spojení se zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen, zákon o spotřebitelském úvěru“).

19. Podle § 2395 o.z. smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

20. Podle § 588 o.z. soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přiči dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

21. Podle § 86 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

22. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 tohoto zákona poskytovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivých obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.

23. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

24. Soud vycházel z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019, v němž tento uvedl, že Nejvyšší správní soud při výkladu § 9 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském

úvěru a o změně některých zákonů, účinného do 30. 11. 2016 (když obsahově obdobná úprava je zakotvena i v § 86 zákona č. 257/2016 Sb., tedy pro účely tohoto výkladu lze vycházet z toho, že se právní úprava nezměnila) dovodil, že součástí odborné péče poskytovatele úvěru je i taková obezřetnost, že poskytovatel nespolehá na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené samotným žadatelem, ale sám tyto údaje prověří (případně si je nechá od žadatele doložit). Ústavní soud dále zdůraznil, že nejde o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu, je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli. Ústavní soud rovněž dospěl k závěru, že nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že v § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru stanovenou neplatnost smlouvy jakožto důsledek porušení povinnosti poskytovatele (řádně a s odbornou péčí) posoudit úvěruschopnost spotřebitele je nutno vykládat za použití § 588 o.z. jako neplatnost absolutní, když dané porušení povinnosti poskytovatele odporuje zákonu a současně zjevně narušuje veřejný pořádek. Soud je proto povinen zabývat se uvedenou otázkou i bez návrhu žalovaného spotřebitele.

25. Ohledně posouzení úvěruschopnosti žalovaného žalobkyně v návrhu a v jeho doplnění uvedla, že provedla vyhodnocení informací požadovaných a získaných od žalovaného, kdy byl žalovaný dotazován na své rodinné, majetkové, pracovní a jiné poměry a tyto informace byly ověřeny z výpisu z bankovního účtu žalovaného za měsíc únor 2022. Žalovaný uvedl, že je svobodný, bezdětný a má vlastní dům/byt. Jeho celkový čistý měsíční příjem, a to ze zaměstnání, činil 24 000 Kč a příjem ostatních členů domácnosti činil 21 000 Kč. Žalobkyně vycházela z výdajů domácnosti žalovaného ve výši 15 000 Kč, které jí sdělil žalovaný. Soud podotýká, že poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. je poskytováno pouze při ústním jednání, kterého se však žalobkyně neúčastnila.

26. Žalobkyně jako jediný doklad, z něhož vycházela při ověření žalovaným tvrzené výše jeho příjmů a výdajů, označila a předložila výpis z bankovního účtu žalovaného č. [bankovní účet] za měsíc únor 2022. Z tohoto výpisu vyplývají příjmy žalovaného ve výši 28 663,63 Kč, z toho příjem ze zaměstnání činí částku 20 917 Kč a částku 3 663,16 Kč představují příjmy z úvěrů žalovaného. Ohledně dalších příjmů ve výši 4 130 Kč není patrné, o jaký zdroj příjmů se přesně jedná, když ve výpisu jsou u částek uvedena jména fyzických osob. Podstatné je, že z výpisu z účtu jasně vyplývá, že žalovaný měl ještě minimálně jeden další úvěr. Z výpisu z účtu dále vyplývá celková výše měsíčních výdajů žalovaného ve výši 29 813,65 Kč a že tedy výdaje žalovaného převyšují jeho příjmy. Předložený výpis nedokládá výši příjmů ostatních členů domácnosti 21 000 Kč, tento příjem tak žalobkyně nikterak neověřila. V neposlední řadě z výpisu z účtu vyplývá, že na něm nemá žalovaný žádné úspory, z nichž by mohl hradit splátky úvěru - konečný zůstatek ke dni 28. 2. 2022 činil částku 1 859,85 Kč.

27. Lze uzavřít, že žalobkyně nesplnila svou povinnost stanovenou jí zákonem, když posouzení úvěruschopnosti neprovedla řádně, ale víceméně formálně. Vycházela z údajů, které jí sdělil žalovaný, aniž by si je ověřila z výpisu z jeho bankovního účtu, který měla k dispozici. Pokud by tak totiž učinila, musela by dojít k závěru, že měsíční výdaje žalovaného převyšují jeho příjmy a že tedy žalovaný není schopen řádně úvěr splácet. Žalobkyně uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru jednala v rozporu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. Jejím jednáním tak nelze přiznat právní ochranu. Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele, osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. (srov. rozhodnutí NS sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Důsledkem tohoto

postupu a nesplnění zákonné povinnosti je absolutní neplatnost předmětné smlouvy o spotřebitelském úvěru dle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru.

28. V souladu s § 87 odst. 1 věta třetí zákona o spotřebitelském úvěru má žalobkyně nárok na vrácení pouhého zůstatku jistiny spotřebitelského úvěru v době přiměřené možnostem žalovaného. Jelikož v řízení bylo zjištěno, že žalobkyně poskytla žalovanému celkem částku 19 889 Kč a žalovaný postupně splatil částku 11 800 Kč, zůstává nesplněný dluh na jistině úvěru ve výši 8 089 Kč a tuto částku je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit. Jiné smluvní nároky (úrok, smluvní pokuty, různé poplatky apod.) nelze podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru úspěšně uplatnit.

29. Žalovaný jako spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu v době přiměřené jeho možnostem. Podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru pokud je spor mezi účastníky o tom, jaká je doba odpovídající možnostem žalovaného jako spotřebitele, určí tuto dobu na návrh soud. Pojem spor je v tomto případě třeba vykládat jen jako aktivní a nevyřešený střet (konflikt) rozdílných představ stran o přiměřené době plnění. Pouhá pasivita naproti tomu spor o přiměřenou dobu plnění nezakládá. Pokud věřitel vyzval dlužníka k plnění ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. a dlužník proti takové výzvě v přiměřené době aktivně nevystoupil s argumentem, že taková doba plnění není přiměřená jeho možnostem, není tu spor o určení přiměřené doby plnění a platí doba plnění uvedená ve výzvě věřitele. Pokud dlužník žádnou obranu neuplatnil a nová doba plnění určená výzvou věřitele ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. uplynula, je dlužník v prodlení (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019 sp. zn. 27 Co 221/2019) Jelikož žalovaný je v řízení pasivní, spor o přiměřenou dobu plnění v daném případě není. Žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dluhu ve výzvě ke splacení celého úvěru ze dne 15. 3. 2023, která byla žalovanému dle poštovního podacího archu odeslána poštou dne 16. 3. 2023. Ve smyslu § 573 o.z. byla výzva žalovanému doručena třetí pracovní den po odeslání, tj. dne 21. 3. 2023. Žalovaný na tuto výzvu nijak nereagoval, námitku nepřiměřenosti navrhované lhůty k plnění neuplatnil. Na základě této výzvy měl žalovaný dlužnou částku uhradit do 14 dnů od sepsání výzvy, tedy do 29. 3. 2023. Jelikož tak neučinil, dluh se stal splatným nejpozději uplynutím uvedené doby a žalovaný je od 30. 3. 2023 s úhradou částky 8 089 Kč v prodlení. Soud proto žalobkyni v souladu s § 1970 o. z. přiznal úrok z prodlení za dobu od 30. 3. 2023 do zaplacení, a to v žalobkyní požadované výši 15 % ročně, když v souladu s návrhem žalobkyně úrok z prodlení za dobu od 30. 3. 2023 do 19. 6. 2023 kapitalizoval částkou 272,59 Kč. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud neshledal žádné důvody pro její prodloužení.

30. S ohledem na absolutní neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru nevznikl žalovanému závazek zaplatit žalobkyni poskytnutý úvěr, ani poplatky, smluvní úrok, smluvní pokutu, náklady na vymáhání a pojistné, a proto soud ve zbytku žalobu zamítl včetně odpovídajícího příslušenství (výrok II.).

31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně byla ve sporu úspěšná v rozsahu 58,43 % (ohledně částky 8 361,59 Kč (8 089 Kč + 272,59 Kč) z původně žalované částky 14 309,99 Kč zahrnující i požadovaný kapitalizovaný úrok a požadovaný kapitalizovaný úrok z prodlení) a žalovaný v rozsahu 41,57 % (ohledně částky 5 948,40 Kč, o kterou byla žaloba zamítnuta). Soud proto po odečtení úspěchu žalovaného od úspěchu žalobkyně stanovil, že žalobkyni přísluší právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 16,86 % Náklady řízení tvoří odměna za zastoupení žalobkyně ve výši 900 Kč, která byla stanovena dle § 14b odst. 1 bod 2. vyhlášky č. 177/1996 Sb., v účinném znění (dále jen, „advokátní tarif“), dále se jedná o 3 paušální náhrady hotových výdajů po 100 Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) advokátního tarifu. V této souvislosti soud konstatuje, že zástupce žalobkyně učinil 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění a sepsání žaloby). Náklady řízení tedy představují součet shora uvedených částek, vše zvýšené o náhradu za DPH ve výši 21 % v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř., neboť zástupce žalobkyně je plátcem DPH, a zaplacený soudní poplatek ve výši 800 Kč. Náklady řízení tedy činí částku v celkové výši 2 252 Kč a 16,86 %

z částky 2 252 Kč činí částku 379,69 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o.s.ř.). Soud v souvislosti s rozhodováním o nákladech řízení konstatuje, že žalobkyni nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení za písemná podání ze dne 4. 10. 2023 a ze dne 4. 12. 2023, když je nutno zdůraznit, že uvedené podání žalobkyně ze dne 4. 12. 2023 obsahuje pouze doplňující žalobní tvrzení, které byla žalobkyně povinna uvést již v samotné žalobě. Pokud by tak učinila, nemusela by žalobu doplňovat a náklady řízení s tím spojené by jí tak nevznikly. Písemné podání ze dne 4. 10. 2023 obsahuje pouze informaci žalobkyně, že souhlasí, aby ve věci bylo soudem rozhodnuto bez nařízení jednání.

32. Závěrem soud konstatuje, že provedené, avšak v rozsudku výslovně nehodnocené důkazy neměly pro rozhodnutí soudu zásadní význam.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněná jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekucí.

Písek 28. prosince 2023

Mgr. Markéta Česánková
soudkyně